

STALIN O OSN A AGRESIVNÍCH VÁLKÁCH!

Nepřipomíná vám to něco? (VIDEO)

- CZ24 News | 22. dubna 2023

Nedávno se korespondent Pravdy obrátil na soudruha Stalina s řadou zahraničněpolitických otázek. Níže je odpověď soudruha J. V. Stalina

Otázka: „Jak hodnotíte poslední prohlášení britského premiéra Attleeho v Dolní sněmovně, že po skončení války Sovětský svaz neodzbrazil, tedy nedemobilizoval svá vojska, a že od té doby Sovětský svaz stále více navyšuje počet svých ozbrojených sil?“

Odpověď: „Toto prohlášení premiéra Attleeho považuji za pomluvu Sovětského svazu.

Celý svět ví, že Sovětský svaz po válce demobilizoval svá vojska. Jak víte, demobilizace byla provedena ve třech etapách: první a druhá etapa - během roku 1945 a třetí etapa - od května do září roku 1946. V letech 1946 a 1947 byla navíc provedena demobilizace starších ročníků v Sovětské armádě a počátkem roku 1948 byly demobilizovány i všichni zbylí vojáci starších ročníků.

To jsou všem známá fakta.

Kdyby byl premiér Attlee silný ve finanční nebo ekonomické vědě, bez problémů by pochopil, že žádný stát, včetně toho sovětského, nemůže naplno rozvíjet civilní průmysl a zahájit velké stavební projekty, jako jsou vodní elektrárny na Volze, Dněpru, Amu- darju, které vyžadují desítky miliard rozpočtových výdajů, **pokračovat v politice systematického snižování cen spotřebního zboží**, což také vyžaduje desítky miliard rozpočtových výdajů, investovat stovky miliard do obnovy národního hospodářství zničeného německými okupanty a zároveň navyšovat své ozbrojené síly a vojenský průmysl. Není těžké pochopit, že taková neuvážená politika by vedla k bankrotu státu. Premiér Attlee by měl z vlastní zkušenosti i ze zkušenosti Spojených států vědět, že navyšování ozbrojených sil státu a závody ve zbrojení vedou k rozšiřování vojenského průmyslu a redukci toho civilního, k pozastavení velkých projektů občanské výstavby, ke zvýšení daní, k vyšším cenám spotřebního zboží. Je tedy jasné, že pokud Sovětský svaz neomezuje, ale naopak rozšiřuje výstavbu nových grandiózních vodních elektráren a závlahových systémů, nepřerušuje, ale naopak pokračuje v politice snižování cen, pak nemůže současně nafukovat vojenský průmysl a navyšovat své ozbrojené síly, aniž by riskoval bankrot.

A pokud premiér Attlee navzdory všem těmto faktům a vědeckým úvahám přesto považuje za možné otevřeně pomlouvat Sovětský svaz a jeho mírovou politiku, pak to lze vysvětlit jediné tím, že pomluvou Sovětského svazu hodlá ospravedlnit závody ve zbrojení, které nyní v Anglii prosazuje labouristická vláda.

Premiér Attlee potřebuje tyto lži o Sovětském svazu, aby vykreslil mírovou politiku Sovětského svazu jako agresivní a agresivní politiku britské vlády jako mírovou, aby tak uvedl britský lid v omyl a vnutil mu tuto lež o SSSR a zatáhnul ho do nové světové války organizované vládnoucími kruhy Spojených států amerických.

Premiér Attlee se vykresluje jako zastánce míru. Ale pokud skutečně chce mír, proč odmítl návrh Sovětského svazu v OSN na okamžité uzavření mírového paktu mezi Sovětským svazem, Británií, Spojenými státy americkými, Čínou a Francií?

Pokud skutečně stojí o mír, proč odmítl návrhy Sovětského svazu na okamžité zahájení snižování zbrojení, na okamžitý zákaz jaderných zbraní?

Pokud skutečně stojí o mír, proč pronásleduje zastánce míru, proč zakázal mírový kongres v Anglii? Cožpak může kampaň na obranu míru ohrozit bezpečnost Anglie?

Je jasné, že premiér Attlee nechce zachovat mír, ale naopak chce rozpoutat novou světovou útočnou válku.“

Otázka: „Co si myslíte o zásahu v Koreji, jak může skončit?“

Odpověď: „Pokud Británie a Spojené státy americké s konečnou platností odmítnou mírové návrhy čínské lidové vlády, pak válka v Koreji může skončit jedině porážkou interventů.“

Otázka: „Proč? Jsou snad američtí a britští generálové a důstojníci horší než ty čínští a korejští?“

Odpověď: „Ne, nejsou horší. Američtí a britští generálové a důstojníci nejsou o nic horší než generálové a důstojníci jakékoli jiné země. Pokud jde o vojáky Spojených států a Británie, ve válce proti nacistickému Německu a militaristickému Japonsku se ukázali, jak známo, z té nejlepší stránky. Takže v čem spočívá ta podstata? V tom, že vojáci považují válku proti Koreji a Číně za nespravedlivou, zatímco válku proti nacistickému Německu a militaristickému Japonsku považovali za plně spravedlivou. Faktem je, že tato válka je mezi americkými a britskými vojáky extrémně nepopulární.“

Je totiž těžké přesvědčit vojáky, že agresorem je Čína, která neohrožuje Anglii ani Ameriku a které Američané obsadili ostrov Tchaj-wan, zatímco Spojené státy americké, které ostrov Tchaj-wan obsadily a přivedly své vojáky k samotným hranicím Číny, jsou stranou, která se brání. Je těžké přesvědčit vojáky, že Spojené státy americké mají právo bránit svou bezpečnost na korejském území a na hranicích Číny a Čína a Korea nemají právo bránit svou bezpečnost na svém vlastním území nebo u svých hranic. Proto ta nepopularita války mezi anglo-americkými vojáky.

Je jasné, že i nejzkušenější generálové a důstojníci mohou být poraženi, pokud vojáci považují válku, která jim byla vnucena, za hluboce nespravedlivou a pokud kvůli tomu plní své povinnosti na frontě formálně, bez víry ve správnost svého mise, bez oduševnění.“

Otázka: „Jak hodnotíte rozhodnutí Organizace spojených národů (OSN) označit Čínskou lidovou republiku za agresora?“

Odpověď: „Považuji to za ostudné rozhodnutí. To skutečně musíte přijít o poslední zbytky svědomí, abyste mohli tvrdit, že Spojené státy americké, které obsadily čínské území – ostrov Tchaj-wan – a napadly Koreu až k hranicím Číny, jsou stranou, která se brání, a Čínská lidová republika brání své hranice a snaží se získat zpět Američany obsazený ostrov Tchaj-wan je agresorem.“

Organizace spojených národů, vytvořená jako bašta míru, se mění ve válečnou zbraň, v prostředek k rozpoutání nové světové války. Agresorským jádrem OSN je deset zemí – členové agresivního Severoatlantického paktu (USA, Anglie, Francie, Kanada, Belgie, Holandsko, Lucembursko, Dánsko, Norsko, Island) a dvacet zemí Latinské Ameriky (Argentina, Brazílie, Bolívie, Chile, Kolumbie, Kostarika, Kuba, Dominikánská republika, Ekvádor, Salvador, Guatemala, Haiti, Honduras, Mexiko, Nikaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela). Představitelé těchto zemí nyní rozhodují v OSN o osudu války a míru. Právě tyto státy prosadily v OSN to ostudné rozhodnutí OSN o agresivitě Čínské lidové republiky.

Pro současné uspořádání v OSN je charakteristické, že například malá Dominikánská republika v

Americe se sotva dvěma miliony obyvatel má nyní v OSN stejnou váhu jako Indie a mnohem větší váhu než Čínská lidová republika zbavená hlasu v OSN.

OSN se tak mění v nástroj agresivní války a zároveň přestává být světovou organizací národů s rovnými právy. Ve skutečnosti nyní OSN není ani tak světovou organizací, jako spíše organizací pro Američany, jednající podle potřeb amerických agresorů. Nejen Spojené státy americké a Kanada usilují o rozpoutání nové války, ale touto cestou se vydalo i dvacet latinskoamerických zemí, jejichž statkáři a obchodníci žízní po nové válce někde v Evropě nebo Asii, aby mohli prodávat zboží válčícím zemím za přemrštěné ceny a vydělat na této krvavé záležitosti miliony. Pro nikoho není tajemstvím ten fakt, že 20 zástupců dvaceti latinskoamerických zemí nyní v OSN představuje nejsemknutější a nejposlušnější armádu Spojených států amerických.

Organizace spojených národů se tak vydává neslavnou cestou Ligy národů. Pochovává tak svou morální autoritu a odsuzuje se k rozpadu.

Rozhovor s novinářem Pravdy ze **dne 17. února 1951**

Zdroj:

Stalin J. V. - díl 16., Moskva, Vydavatelství Pisatel/Spisovatel, 1997, str. 145-149

https://www.marxists.org/russkij/stalin/t16/t16_29.htm

Jen bych dodala, že vzhledem ke státnímu převratu v SSSR, na jehož základě se dostal k moci Chruščov and Company nejspíše OSN přibrzdila, protože získala spoluhráče, který jí začal nahrávat. V té době totiž začali Sovětský svaz plánovitě rozkládat. Viz opět fakta z videa:

Post Views: 615

[ZDROJ](#)

Překlad: Irena